

Spiridusul de Crăciun
și
MAGIA UȘII SECRETE

Cu ilustrații de Yvonne Sundag

Traducere de Timea Kovacs





Cuprins

1. Vești bune	7
2. Erni se mută în spatele ușii spiridușului	12
3. O excursie nocturnă în camera copilului	16
 Colier din pene colorate	22
4. O dimineață emoționantă	23
 Coroniță parfumată de Advent	26
5. Nelia inventează un cântec	27
 Plic pentru corespondența cu spiridușul	30
6. Locatari în căsuța de păpuși	31
 Păpuși haioase din castane	38
 Budincă de ciocolată decorată cu o căciulă	39



7. Un Advent palpitant	40
✂ Ramă foto demnă de un spiriduș	48
8. O săptămână mai veselă	49
✂ Șoricel din litere	56
✂ Flori de hârtie pentru grădina spiridușului	57
9. Vise cu biscuiți cu ovăz	58
✂ Biscuiții cu ovăz ai bunicii	64
10. Milli a dispărut	65
✂ Capcană de vise	69
11. Prietenii buni valorează cât greutatea lor în aur	70
12. O poveste incredibilă	78

LBRIS

We know
books



1. Vești bune

— Iuhuuu, sunt atât de fericit! Atât de fericit, atât de fericit, atât de fericit! cântă Erni.

Micul spiriduș ȝopăie binedispus prin pădure. Ghiozdanul din spatele său se leagăna pe ritm.

Vesel, își aruncă în aer căciula roșie.

— Atât de fericit, atât de fericit, atât de fericit!

Hopa! Căciula lui rămâne agățată de o creangă. În zadar își întinde spiridușul brațele după ea.

Erni își ia avânt și sare cât de sus poate, dar nu reușește să o recupereze. Apoi găsește un băț și se gândește că poate cu ajutorul lui va ajunge la căciulă. Din păcate, este prea scurt.

E de-a dreptul absurd. Afară este deja destul de frig. La urma urmei, poimăine este întâi decembrie. I-ar prinde bine ceva călduros pe cap.

Ca să ajungă la căciulă va trebui să se cațare. Însă este mai ușor de zis și mai greu de făcut. Tot alunecă de pe scoarța umedă.

— Salutare! Ce faci acolo? îl întreabă o veveriță curioasă.

— Mi-a zburat căciula, îi răspunde Erni și arată în sus.

Veverița râde.

— De când au căciulile aripi? întreabă ea pe când își umple gura de ghinde, deoarece este timpul să își facă provizii pentru iarnă.

Mai sus, în brad, se aude un foșnet. Doi ochi galbeni privesc în jos.

— Erni! De ce faci atât de mult zgomot? strigă bufnița somnoroasă.

— Nu ajung la căciula mea, îi spune Erni, arătând în sus.

— Erni, Erni, oftează bufnița. Întotdeauna ești atât de împrăștiat! continuă ea și împinge căciula în jos.

— Mii de mulțumiri, bufniță, strigă Erni, trăgându-și ușurat căciula peste urechi. Apropo, am trecut examenul de spiriduș. Atât de fericit, atât de fericit, atât de fericit! cântă el și sare mai departe.

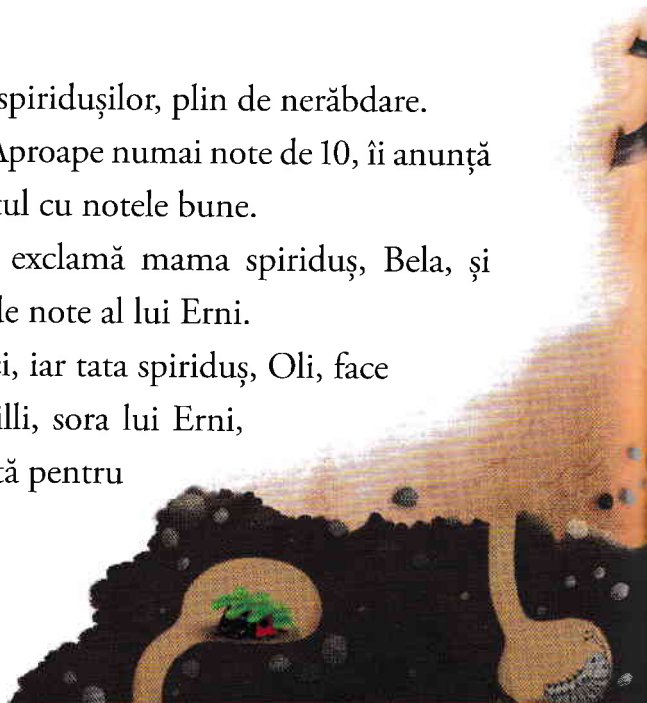
— Ai mare grijă de căciula ta, să nu îți mai scape, chicotește veverița și fuge.

Erni intră furtunos în casa spiridușilor, plin de nerăbdare.

— Mamă, tată! Am reușit! Aproape numai note de 10, îi anunță el în timp ce își flutură carnetul cu notele bune.

— Trebuie să sărbătorim, exclamă mama spiriduș, Bela, și parcurge cu atenție carnetul de note al lui Erni.

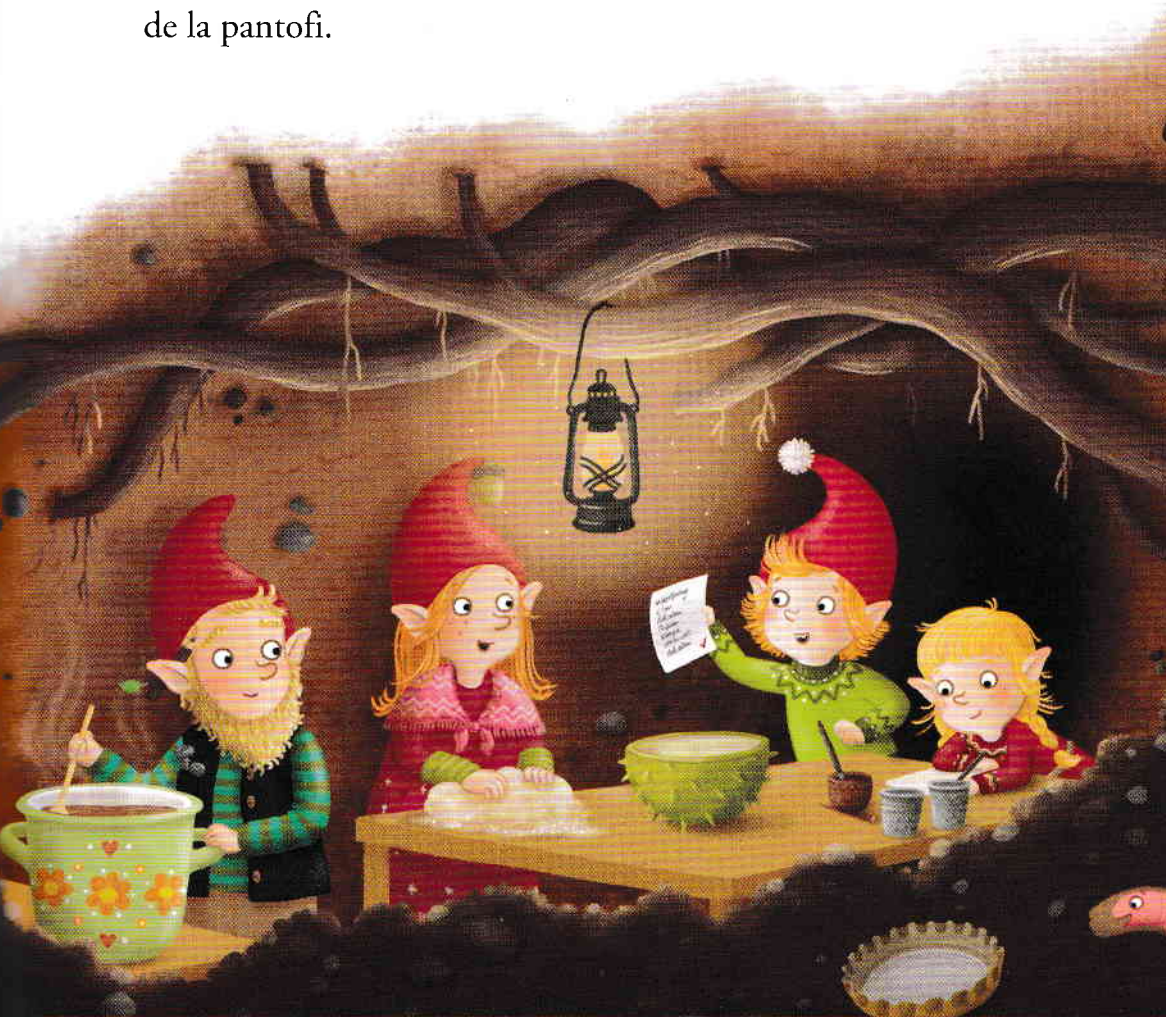
Ea coace o prăjitură cu nuci, iar tata spiriduș, Oli, face o oală de ciocolată caldă. Milli, sora lui Erni, pictează o imagine viu colorată pentru fratele ei mai mare.



— Ești primul spiriduș de Crăciun din familia noastră, spune cu mândrie mama spiriduș. Nu-mi vine să cred!

În calitate de spiriduș de pădure, Bela se asigură că animalele și plantele din pădure sunt bine pe tot parcursul anului. Uneori, ea îngrijește în casa lor chiar și câte o pasăre rănită.

Micuța familie locuiește într-o peșteră confortabilă cu rădăcini, sub un brad foarte bătrân. Oli, tatăl spiriduș, este spiriduș de casă. Îi place să viziteze în special familiile care au copii. Nimeni nu poate repara jucăriile cu atât de multă pricepere ca Oli. Dar îi place să se distreze puțin în timp ce muncește, așa că le face farse adulților și ascunde cheile de la casă sau schimbă șireturile de la pantofi.



Cea mai mare dorință a lui Erni a fost să fie spiriduș de Crăciun. Iar acum, în sfârșit, a reușit! Exact la timp, deoarece pe 1 decembrie pornesc spiridușii la drum. El îi va face o surpriză unui copil în fiecare zi, până la Crăciun. Erni a ales o fetiță pentru care ar vrea să fie spiriduș. Fetița se numește Nelia și este în clasa întâi. Erni o cunoaște de ceva vreme, pentru că vine des în pădure cu bunica ei și cu cățelușa Rory.

Lui Erni îi este puțin frică de Rory, un golden retriever foarte bine dresat, care odată l-a mirosit pe Erni și l-a lins cu limba ei umedă. Pfui!

Cu toate acestea, Nelia este fetița potrivită. Erni este foarte sigur de asta. Este nerăbdător să o cunoască mai bine și să o facă fericită în perioada Crăciunului. Mai întâi, bineînțeles, trebuie să se mute la Nelia. În spatele ușii spiridușului, mai exact. Ușa face legătura între căsuța de Crăciun a lui Erni și camera Neliei. Acesta este cel mai important lucru! Erni a sculptat ușa spiridușului împreună cu tatăl său în urmă cu câteva săptămâni. Lemnul



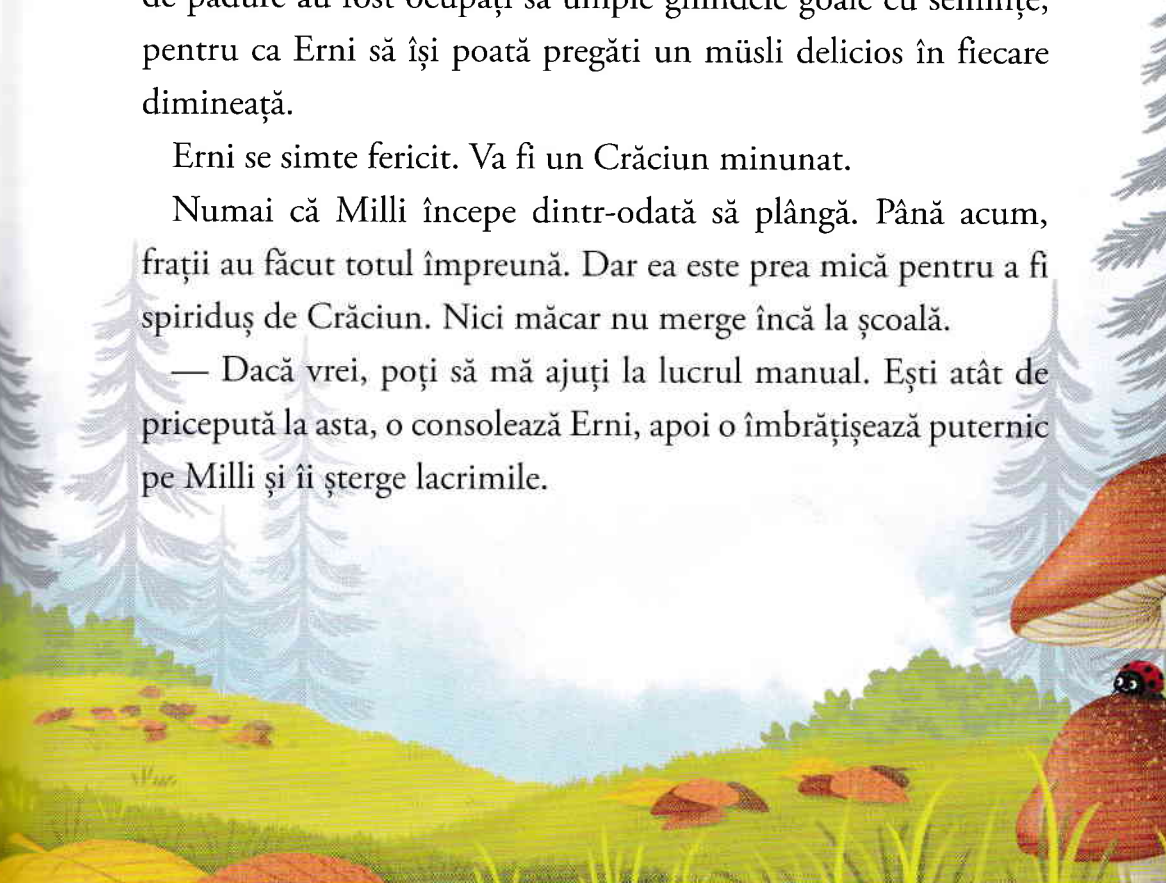
maro-deschis folosit pentru ramă provine din mestecănul de mlaștină și miroase a pădure. Erni a cioplit frunzele în lemn singur-singurel, cu briceagul său. Se pot observa pe lemn diverse frunze care cresc în pădure: o frunză de stejar, frunze mici și zimțate de mestecăn, o frunză de fag și una de nuc.

Tatăl lui l-a ajutat și la construirea căsuței. Nu degeaba este spiriduș de casă. Piese individuale ale căsuței sunt deja gata și au procurat și mobilierul. Cât de mult îi ajută faptul că familia lui Erni este atât de populară în pădure! O mulțime de animale li s-au alăturat! Ciocănitoarea a confecționat cu ciocul un balansoar dintr-un con de pin. Pițigoiiul mare, care a locuit cu familia spiridușilor timp de câteva săptămâni iarna trecută, a adunat pene pufoase pentru un pat confortabil. Chiar și șoarecii de pădure au fost ocupați să umple ghindele goale cu semințe, pentru ca Erni să își poată pregăti un müsli delicios în fiecare dimineață.

Erni se simte fericit. Va fi un Crăciun minunat.

Numai că Milli începe dintr-odată să plângă. Până acum, frații au făcut totul împreună. Dar ea este prea mică pentru a fi spiriduș de Crăciun. Nici măcar nu merge încă la școală.

— Dacă vrei, poți să mă ajuți la lucrul manual. Ești atât de pricepută la asta, o consolează Erni, apoi o îmbrățișează puternic pe Milli și îi șterge lacrimile.





2. Erni se mută în spatele ușii spiridușului

În sfârșit, se face seară. Erni este nerăbdător, pentru că numai atunci poate porni la drum. Prima regulă din cartea spiridușilor spune că oamenii nu trebuie să îi vadă.

— Să mergem, zice cu bucurie Erni.

Oli, tata spiriduș, a pregătit deja căruța pentru fiul său. A așezat grămadă în ea ușa spiridușului, pereții casei, ferestrele și





acoperișul pentru căsuța de Crăciun. Acum mai trebuie doar să pună soba de teracotă și mobilierul distinct.

În ultimul moment, Milli se urcă și ea și se așază în balansoarul din conuri de pin.

— Bineînțeles că vin și eu, anunță ea radioasă.

Mama lor, Bela, a rugat doi castori să tragă căruța. Aceștia apar exact la timp, odată cu prima rază de lună.

— Suntem gata de plecare!

Este într-adevăr o mutare distractivă. Din ce în ce mai mulți locuitori ai pădurii se alătură grupului și ajută la împins. Căruța este plină. Uf! Castorii transpiră destul de mult. Bufnița zboară în față și le indică drumul spre casa Neliei.

Ajunși la destinație, descarcă împreună căruța. Apoi Erni își trimite prietenii înapoi în pădure, fiindcă ceea ce urmează este o muncă magică de spiriduș.



Erni își pune solemn palmele pe ușa lui de spiriduș și închide ochii.

— Nelia, lasă-mă să fiu spiridușul tău, șoptește el.

Inima îi bate foarte repede de emoție.

La un moment dat, pare că ușa spiridușului și-a luat brusc zborul. Plutește până la cealaltă parte a plintei și se instalează ca prin farmec. Se potrivește ca o mănușă.

— Ura, am reușit! spune Erni fericit, iar Milli aplaudă.

Restul e o joacă de copii. Tata înșurubează pereții casei, împreună cu mama ridică acoperișul și cară mobila și soba în casă. Milli pune vesela în dulapul din bucătărie.

— E minunat! exclamă ea.

Sora lui Erni se aruncă entuziasmată pe patul moale.

— Aș putea sta aici pentru totdeauna, zice ea și se ghemuiește sub plapumă.

— Șșș! Nu așa de tare, o avertizează Erni, o vei trezi pe Nelia.

Milli își strânge buzele.

— Nelia, Nelia. Toată ziua numai Nelia.

Erni oftează.

— Nelia este copilul meu de Crăciun. Bineînțeles că mă gândesc mult la ea. Îmi doresc atât de mult să îi pot oferi un Crăciun minunat! Nu fi tristă. Ești sora mea preferată. În curând vei putea merge la școala de spiriduși și vei deveni și tu spiriduș de Crăciun.

Apoi își dă jos căciula roșie și i-o pune lui Milli pe cap.

— Asta e pentru tine. În felul acesta voi fi puțin și alături de tine.

Obrajii lui Milli devin roșii de bucurie ca și căciula. Este atât de copleșită, încât, pentru prima dată, nu spune nimic.

Pe cer se vede luna plină și este timpul ca ei să își ia rămas-bun. Erni mai are încă multe de făcut, iar tata spiriduș trebuie să plece urgent. El a găsit o familie tânără cu gemeni care ar avea mare nevoie de ajutorul său.

— Ai grijă de tine, băiatul meu. Nu uita să mănânci și nu ciuguli prea multe dulciuri.

Mama spiriduș îl îmbrățișează pe Erni și își șterge o lacrimă din colțul ochiului.

— Eu și tata te iubim foarte mult.

Spiridușul Oli dă din cap spre Erni în semn de încurajare.

— Dacă ai nevoie de ajutor, să spui, îi zice tată lui. Distracție plăcută!

Milli îi dă fratelui ei un pupic mare pe obraz.

— Nu uita că te pot ajuta cu lucrul manual, îi amintește ea.

Erni râde.

— Bineînțeles că poți. O promisiune este o promisiune și nu va fi încălcată.

Milli se urcă în căruța goală și îl lasă pe tata spiriduș să o conducă acasă. Ea este încă mult prea mică pentru a fi singură noaptea prin pădurea întunecată.

